

ГОЛОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

11/10-1126
24.04.2015

Голові Верховного Суду України
РОМАНЮКУ Я.М.

Шановний Ярославе Михайловичу!

Надсилаємо адресований Вам депутатський запит народного депутата України Домбровського О.Г., оголошений на засіданні Верховної Ради України 24 квітня 2015 року, для розгляду і надання відповіді автору запиту і Верховній Раді України у встановлений чинним законодавством 15-денний термін.

Додаток: на 3 арк. у 1 прим.

З повагою

В. ГРОЙСМАН

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ
01008, м. Київ, вул. Грушевського, 5

№ 8-3/0

«23» квітня 2015р.

Голові Верховного Суду України
Романюку Я.М.
01043, Україна, м. Київ, вул. П. Орлика, 4

Голові Вищого спеціалізованого суду України
з розгляду цивільних і кримінальних справ
Гулько Б.І.
01043, м. Київ, вул. Пилипа Орлика, 4а.

Міністру юстиції України
Петренку П.Д.
01001, м. Київ, вул. Городецького, 13

Голові Державної судової адміністрації
Холоднюку З.В.
01601, м. Київ, вул. Липська, 18/5

*«щодо ініціативи громадської організації
«Батьки вбитих дітей Вінниччини»
про відшкодування шкоди за рахунок держави
та судових рішень, якими стягнуто
матеріальну та моральну шкоду,
у зв'язку із вчиненням особливо тяжких злочинів»*

ДЕПУТАТСЬКИЙ ЗАПИТ

До мене, як до народного депутата України, звернулась громадська організація “Батьки вбитих дітей Вінниччини”, яка просить забезпечити виконання судових рішень про стягнення матеріальної та моральної шкоди, за рахунок держави, у зв’язку із вчиненням особливо тяжких злочинів.

Відповідно до частини 5 статті 12 Кримінального кодексу України, особливо тяжким злочином є злочин, за який передбачене основне покарання у виді штрафу в розмірі понад двадцять п'ять тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, позбавлення волі на строк понад десять років або довічного позбавлення волі.

Виконання судових рішень щодо відшкодування матеріальної та моральної шкоди потерпілим засудженими, які відбули або відбувають покарання здійснюється, м'яко кажучи, на досить низькому рівні, що є неприпустимо у правовій державі, де судові рішення є обов'язковими до виконання на усій території України відповідно до статті 124 Конституції України.

Так, держава гарантує відbutтя покарання засудженими, при цьому відшкодування матеріальної та моральної шкоди завданої, зокрема особливо тяжкими злочинами державою не гарантується, в супереч конституційного принципу обов'язковості рішення суду.

Праця засудженого є його правом, а не обов'язком відповідно до статті 107 Кримінально виконавчого кодексу України, тому отримання будь-яких доходів, з яких потенційно можливо вираховувати частину на виконання судового рішення щодо стягнення шкоди із засудженого, залежить виключно від останнього, незважаючи на обов'язковість рішення суду. І як показує усталена практика, засуджені активно користуються таким правом (правом не працювати та не отримувати доходів), в результаті чого нівелюється принцип обов'язковості рішення суду, оскільки потерпілі від особливо тяжких злочинів не отримують відшкодування шкоди, незважаючи на те, що їхнє право формально захищене судовим рішенням ухваленим на їх користь.

Така практика, на мою думку є неприпустимою, оскільки судове рішення, яке набрало законної сили повинно виконуватись безумовно у повному обсязі, як в частині відбування покарання, так і в частині стягнення шкоди.

З огляду на те, що будь-який примус до праці засуджених є негуманним та порушуватиме їх права, тому єдиним шляхом захисту прав та інтересів потерпілих є відшкодування моральної та матеріальної шкоди за рахунок держави, з подальшим переходом права вимоги держави до засудженого, при цьому права потерпілого будуть ефективно захищені, що власне відповідатиме принципу правосуддя щодо обов'язковості рішення суду.

Для впровадження наведеної ініціативи, необхідно розуміти, яка кількість обвинувальних вироків щодо визнання винними у вчиненні особливо тяжких злочинів приймається на території України кожного року, яка сума матеріальної та моральної шкоди присуджується в цілому по державі щорічно, яка кількість та на яку суму судових рішень про стягнення матеріальної та моральної шкоди за особливо тяжкими злочинами на сьогодні перебуває на примусовому виконанні, ступінь їх виконання. Вказані відомості необхідні для розуміння ймовірних видатків із державного бюджету України для відшкодування шкоди потерпілим.

Відповідно статті 86 Конституції України, народний депутат України має право на сесії Верховної Ради України звернутися із питанням до органів Верховної Ради України, до Кабінету Міністрів України, до керівників інших органів державної влади та органів місцевого самоврядування, а також до керівників підприємств, установ і організацій, розташованих на території України, незалежно від їх підпорядкування і форм власності. Керівники

органів державної влади та органів місцевого самоврядування, підприємств, установ і організацій зобов'язані повідомити народного депутата України про результати розгляду його запиту.

На підставі вищепереліченого та керуючись статтею 86 Конституції України, статтею 15 ЗУ «Про статус народного депутата України» -

ПРОШУ:

1. Надати інформацію про кількість обвинувальних вироків прийнятих на території України за останні п'ять років (по кожному році окремо), якими засуджено за вчинення особливо тяжких злочинів.

2. Надати інформацію, яку суму моральної та матеріальної шкоди стягнуто судовими рішеннями, у зв'язку із вчиненням особливо тяжких злочинів на території України за останні п'ять років (по кожному році окремо).

3. Надати інформацію, яка кількість та на яку суму перебуває, на момент розгляду запиту, на примусовому виконанні в органах державної виконавчої служби та/або державної пенітенціарної служби судових рішень (виконавчих документів) про стягнення із засуджених матеріальної та моральної шкоди у зв'язку із вчиненням особливо тяжких злочинів.

4. Надати інформацію, яка кількість та на яку суму виконано в примусовому порядку органами державної виконавчої служби та/або державної пенітенціарної служби судових рішень (виконавчих документів) про стягнення із засуджених матеріальної та моральної шкоди у зв'язку із вчиненням особливо тяжких злочинів на користь потерпілих, за останні п'ять років (по кожному році окремо).

5. Висловити пропозицію щодо доцільності або недоцільності відшкодування матеріальної та моральної шкоди за рахунок держави, у зв'язку з вчиненням особливо тяжких злочинів, в тому випадку коли засуджений не має матеріальної можливості виконати рішення суду про виплату шкоди потерпілому.

6. Про результати розгляду даного запиту прошу повідомити у строк установлений Законом України «Про статус народного депутата України».

З повагою,

Народний депутат України

**О.Г. Домбровський
(посв. №226)**

